

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.3.2014
COM(2014) 187 final

2014/0107 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind instalațiile pe cablu

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2014) 116 final}

{SWD(2014) 117 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Contextul general, motivele și obiectivele propunerii

Directiva 2000/9/CE privind instalațiile pe cablu care transportă persoane¹ a fost adoptată la 20 martie 2000 și a intrat în vigoare la 3 mai 2002.

Directiva 2000/9/CE asigură un nivel ridicat de siguranță a instalațiilor pe cablu pentru utilizatori, lucrători și părți terțe. Aceasta stabilește cerințe esențiale pe care trebuie să le respecte instalațiile pe cablu, infrastructura, subsistemele și componentele de siguranță ale acestor instalații pentru a fi sigure.

De asemenea, Directiva 2000/9/CE este un exemplu de legislație de armonizare a Uniunii, care asigură libera circulație pe piața unică a UE a subsistemelor și a componentelor de siguranță ale instalațiilor pe cablu. Aceasta armonizează condițiile pentru introducerea pe piață și punerea în funcțiune a subsistemelor și a componentelor de siguranță destinate a fi încorporate în instalațiile pe cablu. Producătorii trebuie să demonstreze că subsistemele sau componentele de siguranță pe care le produc au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale, trebuie să aplice marcajul CE și să pună la dispoziție instrucțiuni pentru încorporarea lor într-o instalație pe cablu.

Directiva 2000/9/CE se bazează pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”). Este o directivă de armonizare totală, pe baza principiilor „noi abordări”, conform cărora producătorii trebuie să asigure conformitatea produselor lor cu cerințele obligatorii în materie de siguranță și de performanță prevăzute în instrumentul legislativ, fără a impune însă soluții sau specificații tehnice specifice.

Directiva 2000/9/CE se aplică instalațiilor pe cablu destinate transportului de persoane.

Tracțiunea pe cablu și funcția de transport de călători sunt principalele criterii de stabilire a domeniului de aplicare al Directivei 2000/9/CE.

Tipurile principale de instalații pe cablu reglementate de Directiva 2000/9/CE sunt funicularele, telegondolele, telescaunele detașabile, telescaunele fixe, telecabinele, funitelurile, instalațiile combinate (alcătuite din mai multe tipuri de mijloace de transport pe cablu, cum ar fi telegondolele și telescaune) și teleschiurile.

Instalațiile pe cablu sunt definite ca sisteme complete instalate in situ, care constau în infrastructură, subsisteme și componente de siguranță.

Instalațiile pe cablu și infrastructurile lor sunt afectate în mod direct de caracteristicile regiunii în care sunt amplasate, de natura și de caracteristicile fizice ale terenului pe care sunt instalate, de împrejurimi, de condițiile atmosferice și meteorologice, precum și de structuri și obstacole terestre sau aeriene situate în vecinătatea acestora.

În acest context, construcția și punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu fac obiectul procedurilor naționale de autorizare.

Directiva 2000/9/CE stabilește principalele cerințe armonizate pe care trebuie să le respecte instalațiile pe cablu, în timp ce statele membre rămân competente pentru a reglementa alte aspecte, cum ar fi exploatarea terenurilor, amenajarea teritoriului și protecția mediului.

¹ JO L 106, 3.5.2000, p. 21.

Componentele de siguranță și subsistemele sunt supuse principiului liberei circulații a mărfurilor. Componentele de siguranță poartă marcajul CE, care indică conformitatea cu cerințele Directivei 2000/9/CE, inclusiv cu procedurile de evaluare a conformității.

Propunerea urmărește să înlocuiască Directiva 2000/9/CE cu un regulament, în conformitate cu obiectivele Comisiei privind simplificarea.

De asemenea, propunerea vizează alinierea Directivei 2000/9/CE la „pachetul bunuri” adoptat în 2008 și în special la Decizia nr. 768/2008/CE (Decizia NCL).

Decizia NCL stabilește un cadru comun pentru legislația UE de armonizare aplicabilă produselor. Acest cadru este format din dispozițiile utilizate în mod curent în legislația UE privind produsele (de exemplu, definiții, obligații ale operatorilor economici, organisme notificate, mecanisme de salvagardare etc.). Aceste dispoziții comune au fost consolidate pentru a garanta faptul că directivele pot fi aplicate și că se poate asigura respectarea lor într-un mod mai eficient în practică. Au fost introduse noi elemente, cum ar fi obligațiile importatorilor, care sunt esențiale pentru îmbunătățirea siguranței produselor pe piață.

Comisia a propus deja alinierea a nouă alte directive la Decizia NCL în cadrul unui „pachet de aliniere” adoptat la 21 noiembrie 2011. De asemenea, Comisia a propus alinierea la Decizia NCL a Directivei 97/23/CE referitoare la echipamentele sub presiune².

Pentru a asigura coerența legislației de armonizare a Uniunii privind produsele industriale, în conformitate cu angajamentul politic care rezultă din adoptarea Deciziei NCL și cu obligația juridică prevăzută la articolul 2 din Decizia NCL, este necesar ca prezenta propunere să fie în concordanță cu dispozițiile Deciziei NCL.

De asemenea, propunerea urmărește soluționarea unor dificultăți întâmpinate în punerea în aplicare a Directivei 2000/9/CE. Mai exact, autoritățile, organismele notificate și producătorii au avut opinii diferite referitoare la includerea anumitor tipuri de instalații în domeniul de aplicare al Directivei 2000/9/CE și, prin urmare, referitoare la producerea și certificarea acestor instalații în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute de directivă. Opiniile diferă, de asemenea, cu privire la încadrarea anumitor echipamente în categoriile subsistem, infrastructură sau componentă de siguranță. De asemenea, directiva nu specifică ce tip de procedură de evaluare a conformității trebuie aplicat subsistemelor.

Aceste abordări divergente au condus la denaturări ale pieței și la tratarea diferită a operatorilor economici. Producătorii și operatorii instalațiilor vizate au fost nevoiți să modifice echipamentele sau să obțină certificări suplimentare, ceea ce a dus la costuri în plus și la întârzieri în autorizarea și exploatarea acestor instalații.

Regulamentul propus vizează, prin urmare, îmbunătățirea clarității juridice cu privire la domeniul de aplicare al Directivei 2000/9/CE și, astfel, o mai bună punere în aplicare a dispozițiilor legale relevante.

Mai mult, Directiva 2000/9/CE conține dispoziții privind evaluarea conformității pentru subsisteme. Totuși, aceasta nu stabilește în mod concret procedura de urmat de către producător și de către organismul notificat. În plus, nu oferă producătorilor gama de proceduri de evaluare a conformității care sunt disponibile pentru componentele de siguranță. Prin urmare, regulamentul propus aliniază procedurile de evaluare a conformității disponibile pentru subsisteme la cele deja utilizate pentru componentele de siguranță, pe baza modulelor de evaluare a conformității prevăzute în Decizia 768/2008/CE privind un cadru comun pentru comercializarea produselor (Decizia NCL). În acest context, regulamentul prevede, de

² COM(2013) 471 final.

asemenea, aplicarea marcajului CE pentru a indica respectarea dispozițiilor sale, în conformitate cu sistemul existent pentru componentele de siguranță.

Propunerea ține seama de Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană³.

Propunerea ține cont, de asemenea, de propunerea de regulament din 13 februarie 2013 a Comisiei privind supravegherea pe piață a produselor⁴, care își propune să introducă un singur instrument juridic privind activitățile de supraveghere a pieței în materie de produse nealimentare, de produse de consum sau de produse care nu sunt destinate consumului și de produse reglementate sau nu de legislația de armonizare a Uniunii. Prezenta propunere reunește normele privind supravegherea pieței din Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor⁵, din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor⁶ și din legislația sectorială de armonizare în vederea creșterii eficienței activităților de supraveghere a pieței în cadrul Uniunii. Propunerea de regulament privind supravegherea pe piață a produselor cuprinde, de asemenea, dispozițiile relevante privind supravegherea pieței și clauzele de salvagardare. Prin urmare, dispozițiile din actuala legislație sectorială de armonizare care se referă la supravegherea pieței și la clauzele de salvagardare ar trebui eliminate din respectiva legislație de armonizare. Obiectivul primordial al regulamentului propus privind supravegherea pe piață a produselor este de a simplifica în profunzime cadrul de supraveghere a pieței din Uniune, astfel încât acesta să funcționeze mai bine pentru utilizatorii săi principali: autoritățile de supraveghere a pieței și operatorii economici. Directiva 2000/9/CE prevede o procedură de aplicare a unei clauze de salvagardare pentru subsisteme și componente de siguranță. În conformitate cu cadrul care urmează să fie instituit prin propunerea de regulament privind supravegherea pe piață a produselor, prezenta propunere nu include dispozițiile privind supravegherea pieței și procedurile privind clauzele de salvagardare pentru subsisteme și componente de siguranță prevăzute în Decizia NCL. Cu toate acestea, pentru a se asigura claritatea juridică, aceasta face trimitere la propunerea de regulament privind supravegherea pe piață a produselor.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Prezenta inițiativă este în conformitate cu Actul privind piața unică⁷, care a subliniat necesitatea de a restabili încrederea consumatorilor în calitatea produselor de pe piață și importanța consolidării supravegherii pieței.

De asemenea, ea sprijină politica Comisiei privind o mai bună legiferare și simplificarea cadrului de reglementare.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

³ JO L 316, 14.11.2012.

⁴ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea pe piață a produselor și de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului, a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 1999/5/CE, 2000/9/CE, 2000/14/CE, 2001/95/CE, 2004/108/CE, 2006/42/CE, 2006/95/CE, 2007/23/CE, 2008/57/CE, 2009/48/CE, 2009/105/CE, 2009/142/CE, 2011/65/UE și a Regulamentelor (UE) nr. 305/2011, (CE) nr. 764/2008 și (CE) nr. 765/2008 ale Parlamentului European și ale Consiliului. COM(2013) 75 final.

⁵ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

⁶ JO L 218, 13.8.2008, p.30.

⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, COM(2011) 206 final.

Revizuirea Directivei 2000/9/CE face obiectul unor îndelungi și laborioase discuții încă din 2010. Mai exact, aceasta a fost discutată în cadrul Grupului de lucru al statelor membre pentru instalațiile pe cablu, cu experții naționali responsabili cu punerea în aplicare a directivei, în cadrul Comitetului permanent prevăzut de Directiva 2000/9/CE, în cadrul Grupului de cooperare administrativă pentru supravegherea pieței instalațiilor pe cablu și în cadrul Grupului sectorial privind instalațiile pe cablu al coordonării europene a organismelor notificate, precum și cu asociații ale reprezentanților industriei și ale utilizatorilor.

Statele membre și părțile interesate, inclusiv organizațiile producătorilor, organismele notificate și reprezentanții organismelor de standardizare, au fost implicate, încă de la început, în procesul de evaluare a impactului. În cadrul comitetului permanent prevăzut de Directiva 2000/9/CE, au avut loc discuții periodice referitoare la funcționarea directivei și la eventualele aspecte care ar necesita îmbunătățiri, atât prin mijloace legislative, cât și prin mijloace nelegislative.

În plus, au fost organizate trei consultări specifice.

Prima consultare a avut loc în prima jumătate a anului 2010, în cadrul pregătirii raportului privind punerea în aplicare a Directivei 2000/9/CE prevăzut la articolul 21 alineatul (4) din directiva menționată.

În primul său raport privind punerea în aplicare a Directivei 2000/9/CE⁸, Comisia a observat că directiva a avut succes în crearea unei piețe interne pentru subsisteme și componente de siguranță, asigurând, în același timp, un nivel de siguranță ridicat și uniform. De asemenea, a identificat și unele aspecte care trebuie examinate.

Aspectele care trebuie examinate sunt următoarele:

- extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2000/9/CE, în special în ceea ce privește noile tipuri de instalații pe cablu;
- lipsa unei game corespunzătoare de proceduri de evaluare a conformității pentru subsisteme, ceea ce a dus la divergențe în interpretarea și punerea în aplicare a evaluării conformității subsistemelor;
- necesitatea alinierii Directivei 2000/9/CE la Decizia NCL.

A doua și a treia consultare au avut loc în 2012, ca parte a studiului de evaluare a impactului; prima a vizat situația existentă, iar cealaltă opțiunile de politică. Raportul final al studiului de evaluare a impactului a fost prezentat oficial și discutat în cadrul reuniunilor comitetului permanent care au avut loc la 25 septembrie 2012 și la 8 aprilie 2013, în care statele membre și părțile interesate din sector au avut ocazia să își facă cunoscute opiniile și să prezinte o serie de contribuții și documente de poziție cu privire la opțiunile de politică incluse în studiu.

Părțile interesate au contribuit în mod activ la identificarea aspectelor care necesită soluții pentru îmbunătățirea funcționării Directivei 2000/9/CE. Majoritatea părților interesate sunt de acord cu problemele identificate. Un număr semnificativ de respondenți la consultarea efectuată în contextul studiului de evaluare a impactului au semnalat probleme legate de definiția instalațiilor pe cablu și de stabilirea liniei de demarcație față de domeniul de aplicare a Directivei 95/16/CE referitoare la ascensoare⁹.

Având în vedere cantitatea de informații colectate și problemele în special de natură tehnică, nu a fost lansată nicio consultare publică deschisă, deoarece consultările cu experți în

⁸ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, COM(2011) 123 final, 16.3.2011.

⁹ JO L 213, 7.9.1995, p.1.

domeniu au fost considerate cea mai adecvată alegere pentru această inițiativă destul de tehnică.

Obținerea și utilizarea expertizei - Evaluarea impactului

S-a efectuat o evaluare a impactului revizuirii Directivei 2000/9/CE.

Pe baza informațiilor colectate, Comisia a efectuat o evaluare a impactului în care a examinat și a comparat trei opțiuni.

Opțiunea 1 - Statu-quo - Nicio modificare a situației actuale

Această opțiune propune să nu se aducă nicio modificare la Directiva 2000/9/CE.

Opțiunea 2 — Intervenție prin măsuri fără caracter legislativ

Opțiunea 2 examinează posibilitatea de a oferi orientări mai detaliate privind punerea în aplicare a Directivei 2000/9/CE în ceea ce privește domeniul său de aplicare și de a recomanda aplicarea unor proceduri specifice de evaluare a conformității pentru evaluarea subsistemelor, în principal prin intermediul unei revizuirii a Ghidului de aplicare a Directivei 2000/9/CE.

Opțiunea 3 — Intervenție prin măsuri cu caracter legislativ

Această opțiune constă în modificarea Directivei 2000/9/CE.

Combinarea opțiunilor 2 și 3 s-a dovedit a fi soluția preferată, deoarece:

- este considerată cea mai adecvată pentru a rezolva problema, întrucât va aduce clarificări în ceea ce privește definițiile din domeniul de aplicare și va asigura consecvența și flexibilitatea procedurilor de evaluare a conformității pentru subsisteme și componentele de siguranță;
- nu presupune costuri semnificative pentru operatorii economici și pentru organismele notificate; pentru cei care își desfășoară deja activitatea în mod responsabil, nu a putut fi identificat un impact economic sau social semnificativ;
- va îmbunătăți funcționarea pieței interne a subsistemelor și componentelor de siguranță prin asigurarea unui tratament egal pentru toți operatorii economici, în special importatori și distribuitori, precum și pentru organismele notificate;
- opțiunea 1 nu oferă soluții la problema incertitudinii juridice generate de unele dispoziții din Directiva 2000/9/CE și, prin urmare, nu va duce la o mai bună punere în aplicare a directivei.

Propunerea cuprinde:

- clarificarea domeniului de aplicare în ceea ce privește instalațiile pe cablu concepute atât pentru transport, cât și pentru agrement;
- introducerea unei game de proceduri de evaluare a conformității pentru subsisteme, în funcție de modulele de evaluare a conformității existente pentru componentele de siguranță, aliniate la Decizia NCL;
- alinierea la Decizia NCL.

Impactul propunerii va garanta condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici și va îmbunătăți protecția siguranței pasagerilor și a altor utilizatori, lucrători și părți terțe.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Domeniul de aplicare și definițiile

Domeniul de aplicare al regulamentului propus corespunde domeniului de aplicare a Directivei 2000/9/CE și cuprinde instalațiile pe cablu, inclusiv infrastructura acestora, precum și subsistemele și componentele de siguranță ale instalațiilor pe cablu.

Propunerea clarifică și actualizează domeniul de aplicare existent.

Mai exact, având în vedere dezvoltarea unor noi tipuri de instalații pe cablu, se clarifică faptul că excluderea instalațiilor pe cablu care sunt utilizate în scopuri de agrement în târguri sau parcuri de distracții nu se aplică instalațiilor pe cablu care sunt destinate să îndeplinească o funcție dublă, și anume transport de persoane și activități de agrement.

Propunerea menține excluderea anumitor instalații pe cablu concepute în scopuri agricole sau industriale, însă clarifică faptul că domeniul său de aplicare acoperă, de asemenea, instalațiile pe cablu destinate deservirii adăposturilor montane sau a cabanelor și care nu sunt folosite pentru transportul public.

Actuala excludere a bacurilor fluviale manevrate prin cabluri este, de asemenea, actualizată pentru toate instalațiile pe cablu în cazul în care utilizatorii sau vehiculele se deplasează pe apă, cum ar fi instalațiile de schi nautic pe cablu.

Excluderile prevăzute de Directiva 2000/9/CE referitoare la căile ferate cu cremalieră și la instalațiile manevrate pe șine nu sunt reintroduse, deoarece aceste instalații nu corespund definiției instalațiilor pe cablu.

Au fost introduse definițiile generale care rezultă din alinierea la Decizia NCL.

3.2. Obligațiile operatorilor economici

Propunerea conține, în ceea ce privește subsistemele sau componentele de siguranță, dispozițiile specifice pentru acte legislative ale Uniunii de armonizare referitoare la produse și stabilește obligațiile operatorilor economici relevanți (producători, reprezentanți autorizați, importatori și distribuitori), în conformitate cu Decizia NCL.

3.3. Standardele armonizate

Respectarea standardelor armonizate conferă o prezumție de conformitate cu cerințele esențiale. Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 stabilește un cadru juridic orizontal pentru standardizarea europeană. Regulamentul conține, printre altele, dispoziții privind cererile de standardizare adresate de Comisie organismului european de standardizare, privind procedura pentru obiecțiile la standardele armonizate și privind participarea părților interesate la procesul de standardizare. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2000/9/CE care vizează aceleași aspecte nu au mai fost incluse în prezenta propunere din motive de securitate juridică.

3.4. Evaluarea conformității

Propunerea menține procedurile de evaluare a conformității pentru componentele de siguranță prevăzute de Directiva 2000/9/CE. Totuși, aceasta actualizează modulele corespunzătoare în conformitate cu Decizia NCL.

În special, propunerea păstrează cerința privind intervenția unui organism notificat în faza de proiectare și de producție a tuturor subsistemelor și componentelor de siguranță.

Propunerea introduce o gamă de proceduri de evaluare a conformității pentru subsisteme pe baza modulelor de evaluare a conformității din Decizia NCL. În acest cadru, propunerea introduce și marcajul CE pentru subsisteme, deoarece nu există niciun motiv ca acestea să fie

tratate diferit față de componentele de siguranță, pentru care Directiva 2000/9/CE prevede deja aplicarea marcatului CE în scopul indicării conformității acestora cu cerințele directivei.

3.5. Organismele notificate

Buna funcționare a organismelor notificate este crucială pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății și de siguranță, precum și pentru încrederea tuturor părților interesate în sistemul noii abordări.

Prin urmare, în conformitate cu Decizia NCL, propunerea consolidează criteriile de notificare pentru organismele notificate și introduce cerințe specifice pentru autoritățile de notificare.

3.6. Actele de punere în aplicare

Propunerea împuternicește Comisia să adopte, după caz, acte de punere în aplicare pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a prezentului regulament în ceea ce privește organismele notificate care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc cerințele pentru notificare.

Aceste acte de punere în aplicare trebuie adoptate în conformitate cu dispozițiile privind actele de punere în aplicare prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

3.7. Dispozițiile finale

Regulamentul propus va deveni aplicabil la doi ani de la intrarea sa în vigoare, pentru a permite producătorilor, organismelor notificate și statelor membre să dispună de timpul necesar pentru a se adapta la noile cerințe.

Cu toate acestea, desemnarea organismelor notificate în temeiul noilor cerințe și procese trebuie să înceapă la scurt timp după intrarea în vigoare a prezentului regulament. Astfel, până la data de aplicare a regulamentului propus, va fi desemnat un număr suficient de organisme notificate în conformitate cu noile norme, astfel încât să se evite problemele legate de continuitatea producției și a ofertei de pe piață.

Se prevede o dispoziție tranzitorie pentru certificatele eliberate de organismele notificate în conformitate cu Directiva 2000/9/CE în ceea ce privește subsistemele și componentele de siguranță, astfel încât stocurile să fie absorbite și să se asigure o tranziție ușoară la noile cerințe.

Se prevede o dispoziție tranzitorie pentru punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu construite în conformitate cu Directiva 2000/9/CE, astfel încât să se asigure o tranziție ușoară la noile cerințe.

Directiva 2000/9/CE va fi abrogată și înlocuită cu regulamentul propus.

3.8. Competența Uniunii, temeiul juridic, principiul subsidiarității și forma juridică

Temeiul juridic

Prezenta propunere se bazează pe articolul 114 din tratat.

Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în special în ceea ce privește noile dispoziții adăugate care au drept obiectiv îmbunătățirea aplicării efective a Directivei 2000/9/CE, și anume, obligațiile operatorilor economici, dispozițiile în materie de trasabilitate, dispozițiile privind evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității.

Experiența legată de aplicarea legislației a arătat că măsurile adoptate la nivel național au dus la abordări divergente și la un tratament diferit al operatorilor economici în interiorul UE, ceea ce compromite realizarea obiectivului Directivei 2000/9/CE. Luarea unor măsuri la nivel național pentru a remedia problemele riscă să creeze obstacole în calea liberei circulații a mărfurilor. De asemenea, acțiunile întreprinse la nivel național sunt limitate la competența teritorială a unui stat membru. O acțiune coordonată la nivelul UE poate să îndeplinească mult mai bine obiectivele stabilite și, în special, să eficientizeze supravegherea pieței. Prin urmare, este mai adecvat să se ia măsuri la nivelul Uniunii.

Proportionalitatea

În conformitate cu principiul proporționalității, modificările propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Obligațiile noi sau modificate nu impun sarcini și costuri inutile industriei - în special întreprinderilor mici și mijlocii - sau administrațiilor. În cazul în care s-a constatat că anumite modificări au efecte negative, analiza impactului opțiunii permite găsirea celei mai potrivite soluții la problemele identificate. Un număr de modificări se referă la îmbunătățirea clarității directivei existente fără a introduce noi cerințe care să presupună costuri suplimentare.

Tehnica legislativă utilizată

Propunerea are forma unui regulament.

Modificarea propusă de la o directivă la un regulament ia în considerare obiectivul general al Comisiei de a simplifica mediul de reglementare și necesitatea de a asigura o punere în aplicare uniformă a legislației propuse în întreaga Uniune.

Propunerea de regulament se bazează pe articolul 114 din tratat și urmărește să asigure funcționarea corespunzătoare a pieței interne pentru subsistemele și componentele de siguranță destinate a fi încorporate în instalațiile pe cablu, menținând, în același timp, rolul existent pentru statele membre în ceea ce privește instalațiile pe cablu. Aceasta impune norme clare și detaliate, care vor deveni aplicabile în mod uniform în același timp pe întreg teritoriul Uniunii.

În conformitate cu principiile de armonizare totală, statele membre nu sunt autorizate să impună cerințe suplimentare sau mai stricte în legislația lor națională pentru introducerea pe piață a subsistemelor și a componentelor de siguranță. Mai exact, cerințele esențiale obligatorii și procedurile de evaluare a conformității care trebuie respectate de către producători trebuie să fie identice în toate statele membre.

Aceeași regulă se aplică și cu privire la dispozițiile care au fost introduse ca rezultat al alinierii la Decizia NCL. Aceste dispoziții sunt clare și suficient de precise pentru a fi aplicate direct de către actorii vizați.

Obligațiile prevăzute pentru statele membre, cum ar fi obligația de a evalua, de a desemna și de a notifica organismele de evaluare a conformității nu sunt, în orice caz, transpuse ca atare în dreptul intern, ci sunt puse în aplicare de către statele membre prin intermediul acordurilor administrative și de reglementare necesare. Această situație nu se va schimba în momentul în care obligațiile respective vor fi prevăzute într-un regulament.

Statele membre nu au, prin urmare, aproape nicio flexibilitate la transpunerea unei directive în legislația lor națională. Alegerea unui regulament le va permite totuși să economisească costurile legate de transpunerea unei directive.

În plus, un regulament evită riscul unor posibile divergențe la transpunerea unei directive de către diferite state membre, care ar putea duce la crearea unor niveluri diferite de protecție a

siguranței și ar crea obstacole pe piața internă, subminând astfel punerea în aplicare adecvată a acesteia.

Trecerea de la directivă la regulament nu va duce la nicio schimbare în abordările în materie de reglementare.

Caracteristicile noii abordări vor fi păstrate în totalitate, în special flexibilitatea acordată producătorilor în alegerea mijloacelor utilizate pentru a respecta cerințele esențiale și în alegerea procedurii utilizate, dintre procedurile de evaluare a conformității disponibile, pentru a demonstra conformitatea subsistemelor și a componentelor de siguranță. Mecanismele existente de sprijinire a punerii în aplicare a legislației (procesul de standardizare, grupurile de lucru, cooperarea administrativă, elaborarea de documente de orientare etc.) nu vor fi afectate de natura instrumentului juridic.

În plus, alegerea unui regulament nu înseamnă că procesul decizional este centralizat. Statele membre își mențin competența în ceea ce privește instalațiile pe cablu și punerea în aplicare a dispozițiilor armonizate, de exemplu, desemnarea și acreditarea organismelor notificate, desfășurarea supravegherii pieței și acțiunile de asigurare a respectării legislației (de exemplu, sancțiunile).

În cele din urmă, utilizarea regulamentelor în domeniul legislației privind piața internă permite, în conformitate cu preferințele exprimate de părțile interesate, să se evite riscul „suprareglementării”. De asemenea, acest lucru permite producătorilor să lucreze direct cu textul regulamentului în loc să fie nevoiți să identifice și să examineze 28 de legi de transpunere a directivei.

Pe această bază, se consideră că alegerea unui regulament este cea mai adecvată și cea mai puțin costisitoare soluție pentru toate părțile implicate, deoarece va permite o aplicare mai rapidă și mai coerentă a legislației propuse și va crea un mediu de reglementare mai clar pentru operatorii economici, evitând costurile de transpunere pentru state membre.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații asupra bugetului UE.

5. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

Abrogarea legislației în vigoare

Adoptarea propunerii va duce la abrogarea Directivei 2000/9/CE.

Spațiul Economic European

Propunerea prezintă interes pentru SEE și ar trebui, prin urmare, extinsă la Spațiul Economic European.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**privind instalațiile pe cablu**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Directiva 2000/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind instalațiile pe cablu¹¹ stabilește norme pentru instalațiile pe cablu care sunt proiectate, construite și exploatate în vederea transportului de persoane.
- (2) Directiva 2000/9/CE se bazează pe principiile noii abordări, stabilite prin Rezoluția Consiliului din 5 mai 1985 privind o nouă abordare a armonizării tehnice și a standardelor¹². Prin urmare, directiva stabilește numai cerințele esențiale aplicabile instalațiilor pe cablu, în timp ce detaliile tehnice sunt adoptate de Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul european pentru standardizare electrotehnică (Cenelec), în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind standardizarea europeană¹³. Conformitatea cu standardele armonizate astfel stabilite, ale căror numere de referință sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, conferă prezumția de conformitate cu cerințele Directivei 2000/9/CE. Experiența a demonstrat faptul că aceste principii de bază funcționează bine în acest sector și ar trebui să fie menținute și chiar promovate în continuare.
- (3) Experiența dobândită în punerea în aplicare a Directivei 2000/9/CE a demonstrat necesitatea de a modifica anumite dispoziții ale acesteia pentru a le clarifica și a le

¹⁰ JO C [...], [...], p. [...].

¹¹ Directiva 2000/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind instalațiile pe cablu care transportă persoane (JO L 106, 3.5.2000, p. 21).

¹² JO C 136, 4.6.1985, p. 1.

¹³ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

actualiza și pentru a garanta astfel securitatea juridică, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare și evaluarea conformității subsistemelor.

- (4) Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor¹⁴ stabilește un cadru comun de principii generale și dispoziții de referință menite să se aplice în întreaga legislație care armonizează condițiile pentru comercializarea produselor, astfel încât să se asigure o bază coerentă pentru revizuirea sau reformarea legislației respective. Prin urmare, Directiva 2000/9/CE ar trebui adaptată la decizia menționată.
- (5) Deoarece este necesar să se opereze o serie de modificări la Directiva 2000/9/CE, aceasta ar trebui abrogată și înlocuită din motive de claritate. Având în vedere că domeniul de aplicare, cerințele esențiale și procedurile de evaluare a conformității trebuie să fie identice în toate statele membre, nu există aproape nicio flexibilitate în transpunerea în legislația națională a unei directive bazate pe principiile noii abordări. Pentru a simplifica cadrul de reglementare, Directiva 2000/9/CE ar trebui să fie înlocuită cu un regulament, care este instrumentul juridic adecvat, deoarece impune reguli clare și detaliate, care nu permit transpunerea divergentă de către statele membre și asigură astfel o aplicare uniformă în întreaga Uniune.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor¹⁵ stabilește norme orizontale privind acreditarea organismelor de evaluare a conformității [, supravegherea pieței produselor și controlul produselor provenite din țările terțe] și prevede principiile generale referitoare la marcajul CE.
- (7) Regulamentul (UE) nr. [...] [privind supravegherea pe piață a produselor]¹⁶ prevede norme detaliate privind supravegherea pieței și controlul produselor introduse în Uniune din țări terțe, inclusiv al subsistemelor și componentelor de siguranță. De asemenea, regulamentul respectiv prevede o procedură de aplicare a unei clauze de salvagardare. Statele membre trebuie să organizeze și să efectueze supravegherea pieței, să numească autoritățile de supraveghere a pieței și să precizeze competențele și obligațiile acestora. Acestea trebuie, de asemenea, să instituie programe generale și sectoriale de supraveghere a pieței.
- (8) Domeniul de aplicare al Directivei 2000/9/CE ar trebui menținut. Prezentul regulament ar trebui să se aplice instalațiilor pe cablu destinate transportului de persoane folosite în stațiunile turistice de mare altitudine sau în transportul urban. Instalațiile pe cablu sunt în principal sisteme ascensoare, cum ar fi funicularele, telefericele, telecabinele, telegondolele, telescaunele și teleschiurile. Tracțiunea pe cablu și funcția de transport de călători sunt principalele criterii de identificare a instalațiilor pe cablu reglementate de prezentul regulament.
- (9) Au fost dezvoltate noi tipuri de instalații pe cablu destinate atât pentru transport, cât și pentru activități de agrement. Aceste instalații ar trebui să fie reglementate de prezentul regulament.

¹⁴ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

¹⁶ JO L [...].

- (10) Este oportun să se excludă anumite instalații pe cablu din domeniul de aplicare al prezentului regulament, fie deoarece fac obiectul altei legislații specifice de armonizare a Uniunii, fie pentru că pot fi reglementate în mod adecvat la nivel național.
- (11) Ascensoarele cu cablu, fie verticale, fie înclinate, care deservește permanent niveluri specifice ale clădirilor și construcțiilor, altele decât stațiile, fac obiectul unei legislații specifice a UE și ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (12) Pentru a se garanta securitatea juridică, excluderea bacurilor fluviale manevrate prin cabluri ar trebui să acopere toate instalațiile pe cablu în cazul în care utilizatorii sau vehiculele se deplasează pe apă, cum ar fi instalațiile de schi nautic pe cablu.
- (13) Pentru a se garanta că instalațiile pe cablu și infrastructura, subsistemele și componentele lor de siguranță asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății și a siguranței persoanelor, este necesar să se stabilească norme referitoare la proiectarea și la construirea instalațiilor pe cablu.
- (14) Statele membre ar trebui să garanteze siguranța instalațiilor pe cablu atât la construirea și punerea acestora în funcțiune, cât și pe durata exploatării lor.
- (15) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului statelor membre de a specifica cerințele pe care le consideră necesare în ceea ce privește exploatarea terenurilor, amenajarea teritoriului și asigurarea protecției mediului, a sănătății și siguranței persoanelor și, în special, a lucrătorilor în timpul utilizării instalațiilor pe cablu.
- (16) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului statelor membre de a specifica proceduri adecvate de autorizare a instalațiilor pe cablu planificate, de inspecție a instalațiilor pe cablu înainte de darea în funcțiune și de monitorizare a acestora pe durata exploatării.
- (17) Prezentul regulament ar trebui să țină seama de faptul că siguranța instalațiilor pe cablu depinde în egală măsură și de condițiile specifice amplasamentului, de calitatea furniturilor industriale și de modul în care sunt asamblate, instalate în situ și monitorizate pe durata exploatării. Cauzele unor accidente grave pot fi legate de alegerea amplasamentului, de sistemul de transport propriu-zis, de structuri sau de modul de exploatare și de întreținere a sistemului.
- (18) Deși operarea efectivă a instalațiilor pe cablu nu face obiectul prezentului regulament, acesta ar trebui să asigure un cadru general destinat să garanteze că astfel de instalații situate pe teritoriul statelor membre sunt exploatate astfel încât să ofere utilizatorilor, personalului de exploatare și părților terțe un nivel ridicat de protecție.
- (19) În cazul instalațiilor pe cablu, inovațiile tehnologice pot fi verificate și supuse unor încercări complete numai cu ocazia construirii unei noi instalații pe cablu. În aceste circumstanțe, ar trebui prevăzută o procedură care să asigure respectarea cerințelor esențiale și să permită, în același timp, luarea în considerare a condițiilor particulare specifice unei anumite instalații pe cablu.
- (20) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că instalațiile pe cablu sunt puse în funcțiune numai dacă sunt conforme cu prezentul regulament și nu riscă să pună în pericol sănătatea și siguranța persoanelor sau a proprietății atunci când sunt instalate, întreținute și utilizate corespunzător, în conformitate cu scopul preconizat.

- (21) Statele membre ar trebui să instituie proceduri de autorizare pentru construirea instalațiilor pe cablu planificate, pentru modificarea unor astfel de instalații și pentru punerea lor în funcțiune, pentru a se asigura faptul că instalațiile pe cablu sunt construite și asamblate în situ în condiții de siguranță, în conformitate cu analiza de siguranță, cu raportul de siguranță și cu toate cerințele de reglementare relevante.
- (22) Analiza de siguranță pentru instalațiile pe cablu planificate ar trebui să identifice componentele de care depinde siguranța instalațiilor pe cablu.
- (23) Analiza de siguranță pentru instalațiile pe cablu planificate ar trebui să ia în considerare restricțiile legate de exploatarea instalațiilor pe cablu, deși nu într-o astfel de măsură încât să pericliteze principiul liberei circulații a mărfurilor pentru subsistemele și componentele de siguranță sau siguranța instalațiilor pe cablu în sine.
- (24) Prezentul regulament ar trebui să urmărească asigurarea funcționării pieței interne a subsistemelor pentru instalațiile pe cablu și a componentelor de siguranță pentru instalațiile pe cablu. Subsistemele și componentele de siguranță care sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament ar trebui să beneficieze de principiul liberei circulații a mărfurilor.
- (25) Subsistemele și componentele de siguranță ar trebui să fie autorizate pentru a fi încorporate în instalații pe cablu numai dacă permit construirea unor instalații pe cablu care sunt conforme cu prezentul regulament și care nu riscă să pună în pericol sănătatea și siguranța persoanelor sau a proprietății atunci când sunt instalate, întreținute și utilizate corespunzător, în conformitate cu scopul preconizat.
- (26) Cerințele esențiale ar trebui interpretate și aplicate în așa fel încât să se ia în considerare metodele de ultimă generație de proiectare și fabricare, precum și considerentele tehnice și economice compatibile cu un grad înalt de protecție a sănătății și a siguranței.
- (27) Operatorii economici ar trebui să fie răspunzători pentru conformitatea subsistemelor și a componentelor de siguranță cu cerințele prezentului regulament, în funcție de rolul pe care îl dețin în lanțul de aprovizionare, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, cum ar fi sănătatea și siguranța utilizatorilor și a altor persoane și protecția proprietății, și să garanteze o concurență loială pe piața Uniunii.
- (28) Toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai subsisteme și componente de siguranță care sunt în conformitate cu prezentul regulament. Este necesar să se prevadă o distribuție clară și proporțională a obligațiilor care corespund rolului deținut de fiecare operator economic în lanțul de aprovizionare și distribuție.
- (29) Producătorul de subsisteme și componente de siguranță, care deține cunoștințe detaliate despre procesul de proiectare și de producție, este cel mai în măsură să efectueze procedura completă de evaluare a conformității. Evaluarea conformității ar trebui, așadar, să rămână exclusiv obligația producătorului subsistemului sau al componentei de siguranță.
- (30) Pentru a facilita comunicarea dintre operatorii economici și autoritățile naționale de supraveghere a pieței, statele membre ar trebui să încurajeze operatorii economici să indice și o adresă de site internet, pe lângă adresa poștală.
- (31) Este necesar să se asigure faptul că subsistemele și componentele de siguranță din țările terțe care intră pe piața Uniunii respectă cerințele prezentului regulament și, mai

ales, că producătorii au aplicat procedurile de evaluare a conformității adecvate pentru respectivele subsisteme și componente de siguranță. Prin urmare, ar trebui să se prevadă dispoziții care să impună importatorilor obligația de a se asigura că subsistemele sau componentele de siguranță pe care le introduc pe piață respectă cerințele din prezentul regulament și de a nu introduce pe piață subsisteme și componente de siguranță care nu îndeplinesc cerințele respective sau prezintă riscuri. De asemenea, ar trebui să se adopte dispoziții prin care să se impună importatorilor obligația de a verifica dacă au fost efectuate procedurile de evaluare a conformității și dacă marcajul subsistemelor și al componentelor de siguranță și documentația elaborată de producători sunt disponibile pentru a fi inspectate de autoritățile de supraveghere competente.

- (32) Distribuitorul pune la dispoziție pe piață subsisteme sau componente de siguranță după ce acestea au fost introduse pe piață de producător sau de importator și ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prin operațiunile sale de manipulare a subsistemelor sau a componentelor de siguranță respective nu influențează negativ conformitatea acestora.
- (33) Atunci când introduce pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță, fiecare importator ar trebui să indice pe subsistem sau pe componenta de siguranță numele său, marca sau denumirea comercială înregistrată și adresa poștală la care poate fi contactat. Ar trebui să fie prevăzute excepții pentru cazurile în care dimensiunea sau natura componentei de siguranță nu permite acest lucru. Printre acestea se numără cazurile în care importatorul ar trebui să deschidă ambalajul pentru a-și putea înscrie numele și adresa pe componenta de siguranță.
- (34) Orice operator economic care fie introduce pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță sub numele sau marca sa, fie modifică un subsistem sau o componentă de siguranță, în așa fel încât conformitatea acestora cu cerințele prezentului regulament ar putea fi afectată, ar trebui să fie considerat producător și, prin urmare, ar trebui să își asume obligațiile producătorului.
- (35) Distribuitorii și importatorii, dată fiind proximitatea lor față de piață, ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și ar trebui să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la subsistemele și componentele de siguranță vizate.
- (36) Asigurarea trasabilității unui subsistem sau a unei componente de siguranță pe tot parcursul lanțului de aprovizionare contribuie la simplificarea și la eficientizarea supravegherii pieței. Un sistem de trasabilitate eficient facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii economici care au pus la dispoziție pe piață subsisteme sau componente de siguranță neconforme.
- (37) Prezentul regulament ar trebui să se limiteze la formularea cerințelor esențiale. Pentru a facilita evaluarea conformității cu cerințele respective, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru instalațiile pe cablu care sunt conforme cu standardele armonizate adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 în scopul formulării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective, în special cu privire la proiectarea, construirea și exploatarea instalațiilor pe cablu.
- (38) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 prevede o procedură pentru formularea de obiecții la standardele armonizate în cazul în care standardele respective nu îndeplinesc în totalitate cerințele prezentului regulament.

- (39) Pentru a permite operatorilor economici să demonstreze că subsistemele și componentele de siguranță puse la dispoziție pe piață respectă cerințele esențiale, iar autorităților competente să se asigure de acest lucru, este necesar să se prevadă proceduri de evaluare a conformității. Decizia nr. 768/2008/CE stabilește module pentru procedurile de evaluare a conformității, care includ proceduri de la cea mai puțin strictă până la cea mai strictă, proporțional cu nivelul de risc implicat și cu nivelul de siguranță impus. Cu scopul de a asigura coerența intersectorială și de a evita variantele ad-hoc, se recomandă ca procedurile de evaluare a conformității să fie alese dintre aceste module.
- (40) Producătorii de subsisteme sau componente de siguranță ar trebui să elaboreze o declarație de conformitate UE pentru a oferi informațiile necesare în temeiul prezentului regulament cu privire la conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță cu cerințele prezentului regulament și cu cerințele altor acte legislative relevante de armonizare ale Uniunii. Declarația de conformitate UE ar trebui să însoțească subsistemul sau componenta de siguranță.
- (41) Pentru a asigura accesul eficace la informații în scopul supravegherii pieței, informațiile necesare pentru identificarea tuturor actelor aplicabile ale Uniunii cu privire la un subsistem sau o componentă de siguranță ar trebui să fie disponibile într-o declarație de conformitate UE unică.
- (42) Marcajul CE, care indică conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță, este consecința vizibilă a unui întreg proces cuprinzând evaluarea conformității în sens larg. Principiile generale care reglementează marcajul CE și relația acestuia cu alte marcaje sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Normele care reglementează aplicarea marcajului CE ar trebui prevăzute în prezentul regulament.
- (43) Este necesară o verificare a conformității subsistemelor și a componentelor de siguranță cu cerințele esențiale prevăzute de prezentul regulament pentru a asigura o protecție eficientă a utilizatorilor și a părților terțe.
- (44) Pentru a asigura conformitatea subsistemelor și a componentelor de siguranță cu cerințele esențiale, este necesar să se prevadă proceduri adecvate de evaluare a conformității care trebuie urmate de către producător. Aceste proceduri ar trebui să fie stabilite pe baza modulelor de evaluare a conformității prevăzute în Decizia nr. 768/2008/CE.
- (45) Procedurile de evaluare a conformității prevăzute în prezentul regulament necesită intervenția organismelor de evaluare a conformității, care sunt notificate Comisiei de către statele membre.
- (46) Experiența a demonstrat că criteriile care sunt stabilite în Directiva 2000/9/CE și care trebuie să fie îndeplinite de organismele de evaluare a conformității pentru ca acestea să poată fi notificate Comisiei nu sunt suficiente pentru a asigura în mod uniform un nivel ridicat de performanță în rândul acestor organisme în întreaga Uniune. Cu toate acestea, este esențial ca toate organismele de evaluare a conformității să își îndeplinească funcțiile la același nivel și în condiții de concurență echitabilă. Aceasta necesită stabilirea unor cerințe obligatorii pentru organismele de evaluare a conformității care doresc să fie notificate pentru a furniza servicii de evaluare a conformității.
- (47) Pentru a se asigura un nivel consecvent al calității în ceea ce privește evaluarea conformității, este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe pentru autoritățile de

notificare și alte organisme implicate în evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor notificate.

- (48) În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate, ar trebui să se considere că acesta îndeplinește cerințele corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.
- (49) Sistemul stabilit în prezentul regulament ar trebui completat de sistemul de acreditare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Deoarece acreditarea este un mijloc esențial de verificare a competenței organismelor de evaluare a conformității, ea ar trebui utilizată și în scopurile notificării.
- (50) Acreditarea transparentă, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 765/2008, garantând nivelul necesar de fiabilitate a certificatelor de conformitate, ar trebui să fie considerată de către autoritățile publice naționale din întreaga Uniune ca fiind modalitatea preferată pentru demonstrarea competenței tehnice a organismelor de evaluare a conformității. Cu toate acestea, autoritățile naționale pot considera că dispun de mijloacele adecvate pentru a realiza ele însele evaluarea respectivă. În astfel de cazuri, pentru a asigura un nivel adecvat de credibilitate a evaluărilor realizate de alte autorități naționale, acestea ar trebui să prezinte Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative necesare pentru a dovedi că organismele de evaluare a conformității care au fost evaluate îndeplinesc cerințele de reglementare relevante.
- (51) Organismele de evaluare a conformității subcontractează deseori părți ale activităților lor legate de evaluarea conformității sau recurg la o filială. În vederea asigurării nivelului de protecție solicitat pentru subsistemele și componentele de siguranță care urmează să fie introduse pe piața Uniunii, este esențial ca subcontractanții și filialele de evaluare a conformității să îndeplinească aceleași cerințe ca și organismele notificate în ceea ce privește executarea sarcinilor de evaluare a conformității. Prin urmare, este important ca evaluarea competenței și a funcționării organismelor care urmează să fie notificate, precum și monitorizarea organismelor notificate deja să acopere și activitățile executate de subcontractanți și de filiale.
- (52) Este necesar ca eficiența și transparența procedurii de notificare să fie sporite și, în special, să fie adaptate la noile tehnologii, astfel încât să fie posibilă notificarea online.
- (53) Deoarece organismele de evaluare a conformității își pot oferi serviciile în întreaga Uniune, este adecvat să se acorde celorlalte state membre și Comisiei posibilitatea de a ridica obiecții cu privire la un organism notificat. Prin urmare, este important să se acorde o perioadă de timp în care să poată fi clarificate orice îndoieli sau preocupări privind competența organismelor de evaluare a conformității, înainte ca acestea să înceapă să funcționeze ca organisme notificate.
- (54) Din rațiuni de competitivitate, este fundamental ca organismele de evaluare a conformității să aplice procedurile de evaluare a conformității fără a crea sarcini inutile pentru operatorii economici. Din același motiv și pentru a asigura tratamentul egal al operatorilor economici, aplicarea tehnică a procedurilor de evaluare a conformității trebuie să se realizeze în mod uniform. Acest lucru se poate realiza cel mai bine printr-o coordonare și cooperare adecvate între organismele de evaluare a conformității.
- (55) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste

competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷.

- (56) Ar trebui utilizată procedura de consultare pentru adoptarea de acte de punere în aplicare care solicită statului membru notificator să adopte măsurile corective necesare în ceea ce privește organismele notificate care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc cerințele pentru notificarea lor.
- (57) Este necesar să se prevadă dispoziții tranzitorii care permit punerea la dispoziție pe piață și punerea în funcțiune a subsistemelor și a componentelor de siguranță care au fost deja introduse pe piață în conformitate cu Directiva 2000/9/CE.
- (58) Este necesar să se prevadă dispoziții tranzitorii care să permită punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu care au fost deja construite în conformitate cu Directiva 2000/9/CE.
- (59) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare. Sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (60) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume, asigurarea faptului că instalațiile pe cablu îndeplinesc cerințele care asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății și a siguranței utilizatorilor, garantând în același timp funcționarea pieței interne pentru subsisteme și componente de siguranță, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, ci poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea și efectele sale, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În concordanță cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele privind proiectarea și construcția instalațiilor pe cablu destinate transportului de persoane și normele privind punerea la dispoziție pe piață și libera circulație a subsistemelor și a componentelor de siguranță pentru aceste instalații.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică instalațiilor pe cablu destinate transportului de persoane și subsistemelor și componentelor de siguranță pentru aceste instalații.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică următoarelor produse:

¹⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p.13).

- (a) ascensoarelor în sensul Directivei 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸ referitoare la ascensoare;
- (b) tramvaielor de construcție tradițională manevrate prin cabluri;
- (c) instalațiilor concepute în scopuri agricole și pentru deservirea adăposturilor montane și a cabanelor, care nu sunt destinate transportului public;
- (d) echipamentelor fixe sau mobile utilizate în târguri și/sau parcuri de distracții, concepute exclusiv pentru agrement și nu drept mijloace de transport pentru persoane;
- (e) instalațiilor miniere sau altor instalații industriale fixe utilizate pentru activități industriale;
- (f) instalațiilor în care utilizatorii sau vehiculele se deplasează pe apă.

Articolul 3

Definiții

În scopul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „instalație pe cablu” înseamnă sistemul complet instalat în situ, care constă în infrastructura și subsistemele destinate instalațiilor alcătuite din mai multe componente, proiectate, construite, asamblate și puse în funcțiune în scopul transportului de persoane, a cărei tracțiune este asigurată de cabluri dispuse de-a lungul traseului;
- (2) „subsistem” înseamnă sistemele enumerate în anexa I ca atare sau o combinație a acestora;
- (3) „infrastructură” înseamnă traseul liniei, datele sistemului, structura stațiilor și structurile de-a lungul liniei special concepute pentru fiecare instalație și construite în situ, care sunt necesare pentru construirea și funcționarea instalației, inclusiv fundațiile;
- (4) „componentă de siguranță” înseamnă orice componentă de bază, set de componente, subansamblu sau ansamblu complet de echipamente și orice dispozitiv destinat a fi încorporat într-un subsistem sau într-o instalație pe cablu în scopul îndeplinirii unei funcții de siguranță, a cărei defectare prezintă un risc pentru siguranța sau sănătatea persoanelor, a utilizatorilor, a personalului de exploatare sau a unor părți terțe;
- (5) „exploatabilitate” înseamnă ansamblul dispozițiilor și măsurilor tehnice care au implicații asupra proiectării și construcției și care sunt necesare pentru exploatarea în deplină siguranță a instalației pe cablu;
- (6) „mentenabilitate” înseamnă ansamblul de dispoziții și măsuri tehnice care au implicații asupra proiectării și construcției și care sunt necesare pentru întreținere, concepute în scopul garantării unei exploatare în deplină siguranță a instalației pe cablu;
- (7) „teleferic” înseamnă o instalație pe cablu în care vehiculele sunt suspendate pe unul sau mai multe cabluri;

¹⁸

Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare (JO L 213, 7.9.1995, p. 1).

- (8) „teleschi” înseamnă o instalație pe cablu în care utilizatorii cu echipament corespunzător sunt tractați de-a lungul unei piste amenajate în acest scop;
- (9) „funicular” înseamnă o instalație pe cablu în care vehiculele sunt tractate de-a lungul unor șine amplasate pe sol sau susținute de structuri fixe;
- (10) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui subsistem sau a unei componente de siguranță pentru distribuirea sau utilizarea pe piața Uniunii în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- (11) „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție pe piața Uniunii a unui subsistem sau a unei componente de siguranță;
- (12) „punere în funcțiune” înseamnă exploatarea inițială a unei instalații pe cablu;
- (13) „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care produce un subsistem sau o componentă de siguranță ori pentru care se proiectează sau se produce un subsistem sau o componentă de siguranță și care comercializează subsistemul sau componenta de siguranță respectivă sub numele sau marca sa;
- (14) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a primit un mandat scris din partea unui producător pentru a acționa în numele acestuia în ceea ce privește anumite sarcini specifice;
- (15) „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care introduce pe piața Uniunii un subsistem sau o componentă de siguranță dintr-o țară terță;
- (16) „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță;
- (17) „operatori economici” înseamnă producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul și distribuitorul unui subsistem sau al unei componente de siguranță;
- (18) „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească o instalație, o infrastructură, un subsistem sau o componentă de siguranță;
- (19) „standard armonizat” înseamnă un standard armonizat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (20) „acreditate” înseamnă acreditate, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (21) „organism național de acreditare” înseamnă organismul național de acreditare definit la articolul 2 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (22) „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se verifică dacă au fost îndeplinite cerințele esențiale din prezentul regulament pentru un subsistem sau o componentă de siguranță;
- (23) „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care desfășoară activități de evaluare a conformității cu privire la un subsistem sau la o componentă de siguranță, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecție;
- (24) „rechemare” înseamnă orice măsură care are ca scop returnarea unui subsistem sau a unei componente de siguranță care a fost deja încorporată într-o instalație pe cablu;

- (25) „retragere” înseamnă orice măsură care are scopul de a împiedica punerea la dispoziție pe piață a unui subsistem sau a unei componente de siguranță din lanțul de aprovizionare;
- (26) „marcaj CE” înseamnă un marcaj prin care producătorul indică faptul că subsistemul sau componenta de siguranță se conformează cerințelor aplicabile din legislația de armonizare a Uniunii care prevede aplicarea respectivului marcaj pe produs;
- (27) „legislația de armonizare a Uniunii” înseamnă orice acte legislative ale Uniunii care armonizează condițiile de comercializare a produselor.

Articolul 4

Punerea la dispoziție pe piață a subsistemelor și a componentelor de siguranță

- (1) Statele membre iau toate măsurile care se impun pentru a se asigura că subsistemele și componentele de siguranță sunt puse la dispoziție pe piață numai dacă îndeplinesc cerințele prezentului regulament.
- (2) Statele membre iau toate măsurile necesare, în conformitate cu articolul 9, pentru a stabili procedurile care să garanteze că subsistemele și componentele de siguranță sunt încorporate în instalațiile pe cablu numai dacă acestea permit construirea unor instalații pe cablu care îndeplinesc cerințele din prezentul regulament și nu riscă să pună în pericol sănătatea și siguranța persoanelor sau a proprietății atunci când sunt încorporate, întreținute și folosite în conformitate cu scopul preconizat.

Articolul 5

Punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare, în conformitate cu articolul 9, în vederea stabilirii procedurilor care să garanteze că instalațiile pe cablu sunt puse în funcțiune numai dacă satisfac cerințele din prezentul regulament și nu riscă să pună în pericol sănătatea și siguranța persoanelor sau a proprietății atunci când sunt instalate, întreținute și exploatate corespunzător, în conformitate cu scopul preconizat.
- (2) Instalațiile pe cablu care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale vizate de standardele respective sau de părți ale acestora menționate în anexa II.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere competenței statelor membre de a prevedea cerințele pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția persoanelor, în special a lucrătorilor, la utilizarea instalațiilor respective, atâta timp cât aceasta nu implică modificarea instalațiilor într-un mod care nu este specificat în prezentul regulament.

Articolul 6

Cerințele esențiale

Instalațiile pe cablu și infrastructura, subsistemele și componentele de siguranță ale acestora îndeplinesc cerințele esențiale care li se aplică prevăzute în anexa II.

Articolul 7

Libera circulație a subsistemelor și a componentelor de siguranță

Statele membre nu pot interzice, restricționa sau împiedica punerea la dispoziție pe piață a subsistemelor și a componentelor de siguranță care îndeplinesc cerințele prezentului regulament.

Articolul 8

Analiza de siguranță și raportul de siguranță pentru instalațiile pe cablu planificate

- (1) Toate instalațiile planificate fac obiectul unei analize de siguranță, astfel cum este definită în anexa III, care acoperă toate aspectele legate de siguranța instalației pe cablu și a mediului său în contextul proiectării, construirii și punerii în funcțiune și care permite identificarea, pe baza experienței acumulate, a riscurilor susceptibile să apară pe durata exploatării instalației pe cablu.
- (2) Analiza de siguranță este inclusă într-un raport de siguranță. Acest raport recomandă măsurile preconizate pentru a contracara riscurile identificate și include o listă a subsistemelor și a componentelor de siguranță care trebuie să fie încorporate în instalația pe cablu.

Articolul 9

Autorizarea instalațiilor pe cablu

- (1) Statele membre stabilesc procedurile de autorizare a construcției și punerii în funcțiune a instalațiilor situate pe teritoriul propriu.
- (2) Statele membre se asigură că analiza de siguranță, raportul de siguranță, declarația de conformitate UE și celelalte documente referitoare la conformitatea subsistemelor și a componentelor de siguranță, precum și documentația referitoare la caracteristicile instalației pe cablu sunt prezentate autorității responsabile pentru autorizarea instalațiilor pe cablu. Documentația referitoare la instalația pe cablu include, de asemenea, condițiile necesare, inclusiv restricțiile de exploatare, plus indicații complete referitoare la reviziile tehnice, supravegherea, reglajul și întreținerea instalației pe cablu. O copie a acestor documente se păstrează în situ, la instalația pe cablu.
- (3) În cazul în care caracteristicile, subsistemele sau componentele de siguranță importante ale instalațiilor pe cablu existente fac obiectul unor modificări care necesită, din partea statului membru vizat, o nouă autorizație de punere în funcțiune, aceste modificări și implicațiile lor asupra instalației pe cablu în ansamblul ei trebuie să respecte cerințele esențiale prevăzute în anexa II.
- (4) Statele membre nu trebuie să utilizeze dispozițiile menționate la alineatul (1) pentru a interzice, a restricționa sau a împiedica, din motive legate de aspectele reglementate de prezentul regulament, construirea și punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu care sunt în conformitate cu prezentul regulament și care nu prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța persoanelor sau a proprietății atunci când sunt instalate corespunzător, în conformitate cu scopul preconizat.
- (5) Statele membre nu trebuie să utilizeze dispozițiile menționate la alineatul (1) pentru a interzice, a restricționa sau a împiedica libera circulație a subsistemelor și a componentelor de siguranță care sunt conforme cu prezentul regulament.

Articolul 10

Exploatarea instalațiilor pe cablu

- (1) Statele membre se asigură că o instalație pe cablu rămâne în funcțiune numai dacă îndeplinește condițiile prevăzute în raportul de siguranță.
- (2) Atunci când un stat membru constată că o instalație pe cablu autorizată și utilizată conform scopului preconizat riscă să pună în pericol sănătatea și siguranța persoanelor și, dacă este cazul, siguranța proprietății, statul membru adoptă toate măsurile necesare pentru a restricționa condițiile de exploatare a instalației pe cablu sau pentru a interzice exploatarea acesteia.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SUBSISTEMELE ȘI COMPONENTELE DE SIGURANȚĂ

Articolul 11 [Articolul R2 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligațiile producătorilor

- (1) Atunci când introduc pe piață subsisteme sau componente de siguranță, producătorii se asigură că acestea lor au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa II.
- (2) Producătorii de subsisteme sau componente de siguranță întocmesc documentația tehnică menționată în anexa V și efectuează procedura relevantă de evaluare a conformității menționată la articolul 18 sau dispun efectuarea acestei proceduri.

În cazul în care s-a demonstrat conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță cu cerințele aplicabile prin procedura menționată la primul paragraf, producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE și aplică marcajul CE.

- (3) Producătorii păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate UE timp de 30 ani după introducerea pe piață a subsistemului sau a componentei de siguranță.
- (4) Producătorii se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă a producției în serie cu prezentul regulament. Modificările legate de proiectarea sau de caracteristicile subsistemului sau a componentei de siguranță ori modificările standardelor armonizate sau ale altor specificații tehnice, în raport cu care se declară conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță, se iau în considerare în mod corespunzător.

Ori de câte ori acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un subsistem sau de o componentă de siguranță, pentru a proteja sănătatea și siguranța utilizatorilor, producătorii testează prin eșantionare subsistemul sau componenta de siguranță pusă la dispoziție pe piață, investighează și, după caz, păstrează un registru de plângeri referitoare la subsisteme sau componente de siguranță neconforme și la rechemări ale unor astfel de subsisteme sau componente de siguranță și informează distribuitorii privind orice astfel de activități de monitorizare.

- (5) Producătorii se asigură că subsistemele sau componentele de siguranță pe care le produc sunt însoțite de declarația de conformitate UE și poartă înscris tipul, lotul, numărul de serie sau alt element care permite identificarea acestora.

În cazul în care dimensiunea sau natura subsistemului sau a componentei de siguranță nu permite acest lucru, producătorii se asigură că informațiile solicitate sunt furnizate pe ambalaj sau într-un document cu instrucțiuni care însoțește componenta de siguranță.

- (6) Producătorii indică pe subsistem sau pe componenta de siguranță numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document cu instrucțiuni care însoțește componenta de siguranță respectivă. Adresa indică un singur punct de contact pentru producător. Datele de contact sunt într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de utilizatori și de autoritățile de supraveghere a pieței, după cum stabilește statul membru vizat.
- (7) Producătorii se asigură că subsistemul sau componenta de siguranță este însoțită de declarația de conformitate UE și de instrucțiuni și informații de siguranță, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către utilizatori, după cum stabilește statul membru vizat. Instrucțiunile și informațiile de siguranță furnizate trebuie să fie clare, ușor de înțeles și inteligibile.
- (8) Producătorii care consideră sau au motive să creadă că un subsistem sau o componentă de siguranță pe care le-au introdus pe piață nu sunt în conformitate cu prezentul regulament iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul subsistem sau respectiva componentă de siguranță în conformitate, pentru a le retrage sau pentru a le rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care subsistemul sau componenta de siguranță prezintă un risc, producătorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață subsistemul sau componenta de siguranță, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.
- (9) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, producătorii furnizează autorității solicitante toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea subsistemului sau a componentei de siguranță cu prezentul regulament, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective pot fi furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Producătorii cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de subsistemele sau de componentele de siguranță pe care le-au introdus pe piață.

Articolul 12 [Articolul R3 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Reprezentanți autorizați

- (1) Un producător poate numi printr-un mandat scris un reprezentant autorizat.
Obligațiile stabilite la articolul 11 alineatul (1) și obligația întocmirii documentației tehnice nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.
- (2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele atribuții:

- (a) să păstreze declarația de conformitate UE și documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale de supraveghere timp de 30 ani după ce subsistemul sau componenta de siguranță a fost introdusă pe piață;
- (b) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, să furnizeze respectivei autorități toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea subsistemului sau a componentei de siguranță;
- (c) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor reprezentate de subsistemele sau de componentele de siguranță acoperite de mandatul reprezentantului autorizat.

Articolul 13 [Articolul R4 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligațiile importatorilor

- (1) Importatorii introduc pe piață numai subsisteme sau componente de siguranță conforme.
- (2) Înainte de introducerea pe piață a unui subsistem sau a unei componente de siguranță, importatorii garantează că producătorul a îndeplinit procedura adecvată de evaluare a conformității prevăzută la articolul 18. Aceștia garantează că producătorul a întocmit documentația tehnică, că articolul subsistemul sau componenta de siguranță este însoțită de declarația de conformitate UE, poartă marcajul CE și este însoțită de instrucțiuni și informații de siguranță, iar producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (5) și (6).

Dacă importatorul consideră sau are motive să creadă că un subsistem sau o componentă de siguranță nu este conformă cu cerințele esențiale de siguranță prevăzute în anexa II, acesta nu introduce subsistemul sau componenta de siguranță pe piață până când nu este pusă în conformitate cu cerințele menționate. În plus, în cazul în care subsistemul sau componenta de siguranță prezintă un risc, importatorul comunică acest lucru producătorului și autorităților de supraveghere a pieței.

- (3) Importatorii indică pe subsistem sau pe componenta de siguranță numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, importatorii indică aceste informații pe ambalaj și în instrucțiunile care însoțesc componenta de siguranță. Datele de contact sunt într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de utilizatori și de autoritățile de supraveghere a pieței, după cum stabilește statul membru vizat.
- (4) Importatorii se asigură că subsistemul sau componenta de siguranță este însoțită de instrucțiuni și informații de siguranță, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către utilizatori, după cum stabilește statul membru vizat.
- (5) Importatorii se asigură că, atât timp cât un subsistem sau o componentă de siguranță este în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea sa cu cerințele esențiale prevăzute în anexa II.
- (6) În cazul în care acest lucru este considerat oportun în raport cu riscurile prezentate de un subsistem sau de o componentă de siguranță, importatorii, pentru protecția sănătății și a siguranței utilizatorilor, testează prin eșantionare subsistemele sau componentele de siguranță puse la dispoziție pe piață, investighează și, dacă este

necesar, țin un registru de plângeri referitor la subsistemele sau componentele de siguranță neconforme și la rechemări ale unor astfel de subsisteme sau componente de siguranță și informează distribuitorii privind astfel de activități de monitorizare.

- (7) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că un subsistem sau o componentă de siguranță pe care le-au introdus pe piață nu sunt în conformitate cu prezentul regulament iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul subsistem sau respectiva componentă de siguranță în conformitate, pentru a le retrage sau pentru a le rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care subsistemul sau componenta de siguranță prezintă un risc, importatorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață subsistemul sau componenta de siguranță, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.
- (8) Importatorii păstrează o copie a declarației de conformitate UE la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 30 ani după introducerea pe piață a subsistemului sau a componentei de siguranță și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția acestor autorități, la cerere.
- (9) Importatorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, îi furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective pot fi furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Importatorii cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de subsistemele sau de componentele de siguranță pe care le-au introdus pe piață.

Articolul 14 [Articolul R5 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligațiile distribuitorilor

- (1) Atunci când pun la dispoziție pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță, distribuitorii acordă o atenție deosebită cerințelor prezentului regulament.
- (2) Înainte de a pune la dispoziție pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță, distribuitorii verifică dacă subsistemul sau componenta de siguranță poartă marcajul CE și dacă este însoțită de declarația de conformitate UE, de instrucțiuni și de informații de siguranță, într-o limbă ușor de înțeles de către utilizatori, după cum stabilește statul membru vizat, și dacă producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 11 alineatele (5) și (6) și la articolul 13 alineatul (3).

Dacă distribuitorul consideră sau are motive să creadă că un subsistem sau o componentă de siguranță nu este conformă cu cerințele esențiale de siguranță prevăzute în anexa II, acesta nu pune la dispoziție pe piață subsistemul sau componenta de siguranță până când nu este pusă în conformitate cu cerințele menționate. Mai mult, atunci când subsistemul sau componenta de siguranță prezintă un risc, distribuitorul informează producătorul sau importatorul în acest sens, precum și autoritățile de supraveghere a pieței.

- (3) Distribuitorii se asigură că, atât timp cât un subsistem sau o componentă de siguranță este în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea sa cu cerințele esențiale prevăzute în anexa II.

- (4) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că un subsistem sau o componentă de siguranță pe care le-au pus la dispoziție pe piață nu sunt în conformitate cu prezentul regulament iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul subsistem sau respectiva componentă de siguranță în conformitate, pentru a le retrage sau pentru a le rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care subsistemul sau componenta de siguranță prezintă un risc, distribuitorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață subsistemul sau componenta de siguranță, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.
- (5) Distribuitorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, îi furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea unui subsistem sau a unei componente de siguranță. Informațiile și documentația respective pot fi furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Distribuitorii cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de subsistemul sau de componenta de siguranță pe care aceștia au pus-o la dispoziție pe piață.

Articolul 15 [Articolul R6 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Situațiile în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

Importatorul sau distribuitorul este considerat producător în scopul prezentului regulament și este supus obligațiilor prevăzute la articolul 11, care îi revin producătorului, atunci când importatorul sau distribuitorul introduce pe piață un subsistem sau o componentă de siguranță sub numele ori sub marca sa sau modifică un subsistem sau o componentă de siguranță deja introdusă pe piață într-o manieră care poate afecta conformitatea cu cerințele prezentului regulament.

Articolul 16 [Articolul R7 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Identificarea operatorilor economici

La cerere, operatorii economici transmit autorităților de supraveghere a pieței datele de identificare privind:

- (a) orice operator economic care le-a furnizat un subsistem sau o componentă de siguranță;
- (b) orice operator economic căruia i-au furnizat un subsistem sau o componentă de siguranță.

Operatorii economici trebuie să poată prezenta informațiile menționate la primul alineat pentru o perioadă de 30 ani după ce le-a fost furnizat subsistemul sau componenta de siguranță și pentru o perioadă de 30 ani după ce au furnizat subsistemul sau componenta de siguranță.

CAPITOLUL III

CONFORMITATEA SUBSISTEMELOR ȘI A COMPONENTELOR DE SIGURANȚĂ

Articolul 17 [Articolul R8 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Prezumția de conformitate

Subsistemele și componentele de siguranță care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale vizate de standardele respective sau de părți ale acestora, menționate în anexa II.

Articolul 18

Evaluarea conformității

- (1) Înainte ca un subsistem sau o componentă de siguranță să fie introdusă pe piață, producătorul supune subsistemul sau componenta de siguranță unei proceduri de evaluare a conformității în conformitate cu alineatul (2).
- (2) Mijlocul de atestare a conformității subsistemelor și componentelor de siguranță este, la alegerea producătorului, oricare dintre următoarele proceduri de evaluare a conformității:
 - (a) examinarea UE de tip (modulul B — tip de producție) prevăzută în anexa IV, în combinație cu oricare dintre următoarele:
 - (i) conformitatea cu tipul pe baza asigurării calității procesului de producție (modulul D), prevăzută în anexa V;
 - (ii) conformitatea cu tipul pe baza verificării subsistemului sau a componentei de siguranță (modulul F), prevăzută în anexa VI;
 - (b) conformitatea pe baza verificării unității de produs (modulul G), prevăzută în anexa VII;
 - (c) conformitatea pe baza asigurării totale a calității (modulul H), prevăzută în anexa VIII.
- (3) După realizarea procedurilor menționate la alineatul (2), producătorul aplică, în conformitate cu articolul 21, marcajul CE pe subsistemul sau pe componenta de siguranță care este în conformitate cu prezentul regulament.
- (4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică și în ceea ce privește subsistemele și componentele de siguranță destinate scopurilor proprii producătorului.
- (5) Înregistrările și corespondența referitoare la evaluarea conformității se redactează în limba oficială (limbile oficiale) a (ale) statului membru în care este stabilit organismul care realizează procedurile de evaluare a conformității menționate la alineatul (2) sau într-o limbă acceptată de organismul respectiv.

Articolul 19

Declarația de conformitate UE

- (1) Declarația de conformitate UE pentru un subsistem sau o componentă de siguranță stipulează faptul că a fost demonstrată îndeplinirea cerințelor esențiale prevăzute în anexa II.
- (2) Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa X, conține elementele specificate în procedurile relevante de evaluare a conformității stabilite în anexele IV-VIII și se actualizează în permanență. Declarația însoțește

subsistemul sau componenta de siguranță și este tradusă în limba (limbile) impusă (impuse) de statul membru în care este introdus sau pus la dispoziție pe piață subsistemul sau componenta de siguranță.

- (3) În cazul în care un subsistem sau o componentă de siguranță intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, se redactează o singură declarație de conformitate UE în temeiul tuturor acestor acte ale Uniunii. Declarația respectivă conține identificarea actelor respective ale Uniunii, inclusiv referințele de publicare ale acestora.
- (4) Prin redactarea declarației de conformitate UE, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea subsistemului sau a componentei de siguranță cu cerințele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 20 [Articolul R11 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Principii generale ale marcajului CE

Marcajul CE face obiectul principiilor generale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 21 [Articolul R12 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Norme și condiții pentru aplicarea marcajului CE

- (1) Marcajul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe subsistemul sau pe componenta de siguranță ori pe plăcuța cu datele produsului.
- (2) Marcajul CE se aplică înainte ca subsistemul sau componenta de siguranță să fie introduse pe piață.
- (3) Marcajul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat implicat în faza de control al producției.
- (4) Marcajul CE și numărul de identificare menționat la alineatul (3) pot fi urmate de orice alt însemn care indică un risc special sau o utilizare specială.

CAPITOLUL IV

NOTIFICAREA ORGANISMELOR DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 22 [Articolul R13 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Notificarea

Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele autorizate să îndeplinească sarcini de evaluare a conformității ca părți terțe în temeiul articolului 18.

Articolul 23 [Articolul R14 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Autoritățile de notificare

- (1) Statele membre desemnează o autoritate de notificare care este responsabilă de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizarea organismelor notificate, incluzând conformitatea cu dispozițiile articolului 26.

- (2) Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) să fie efectuate de către un organism național de acreditare în sensul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și în conformitate cu acesta.
- (3) În cazul în care autoritatea de notificare delegă sau încredințează în alt mod evaluarea, notificarea sau monitorizarea menționate la alineatul (1) unui organism care nu reprezintă o entitate guvernamentală, respectivul organism trebuie să fie o persoană juridică și să îndeplinească, *mutatis mutandis*, cerințele prevăzute la articolul 26 alineatele (1)-(6). În plus, un astfel de organism trebuie să prevadă modalități de acoperire a responsabilităților care decurg din activitățile desfășurate.
- (4) Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru sarcinile îndeplinite de organismul menționat la alineatul (3).

Articolul 24 [Articolul R15 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Cerințele privind autoritățile de notificare

- (1) Autoritatea de notificare este instituită în așa fel încât să nu existe conflicte de interese cu organismele de evaluare a conformității.
- (2) Autoritatea de notificare este organizată și funcționează în așa fel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.
- (3) Autoritatea de notificare este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea organismului de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea.
- (4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități pe care le prestează organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.
- (5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute.
- (6) Autoritatea de notificare trebuie să dispună de personal competent suficient în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor sale.

Articolul 25 [Articolul R16 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligația de informare a autorităților de notificare

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate, precum și în legătură cu orice modificări ale acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

Articolul 26 [Articolul R17 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Cerințe cu privire la organismele notificate

- (1) În scopul notificării, un organism notificat trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la alineatele (2)-(11).
- (2) Organismul de evaluare a conformității este înființat în temeiul legislației naționale a unui stat membru și are personalitate juridică.
- (3) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația, de sistemul sau de componenta de siguranță pe care le evaluează.

Un organism care aparține unei asociații de întreprinderi sau unei federații profesionale care reprezintă întreprinderile implicate în proiectarea, fabricarea, furnizarea, asamblarea, utilizarea sau întreținerea subsistemelor sau a componentelor de siguranță pe care le evaluează poate fi considerat un astfel de organism, cu condiția să se demonstreze că este independent și că nu există conflicte de interese.

- (4) Organismul de evaluare a conformității, conducerea superioară a acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu trebuie să acționeze ca proiectant, producător, furnizor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere a subsistemelor sau a componentelor de siguranță pe care le evaluează și nici ca reprezentant al vreuneia dintre părțile menționate. Acest fapt nu împiedică utilizarea subsistemelor sau a componentelor de siguranță evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea în scopuri personale a unor astfel de subsisteme sau componente de siguranță.

Organismul de evaluare a conformității, conducerea superioară a acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu sunt direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construcția, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea subsistemelor sau a componentelor de siguranță respective și nu reprezintă părțile angajate în activitățile menționate. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

- (5) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora îndeplinesc activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică necesară în domeniul respectiv și trebuie să fie liberi de orice presiuni și stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența aprecierea sau rezultatele activităților de evaluare a conformității, în special din partea persoanelor sau a grupurilor de persoane cu un interes pentru rezultatele acelor activități.
- (6) Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate sarcinile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite în temeiul anexelor IV-VIII și pentru care a fost notificat, indiferent dacă acele sarcini sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de subsisteme sau de componente de siguranță pentru care este notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

- (a) personalul necesar cu cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a efectua sarcinile de evaluare a conformității;
- (b) descrierile necesare ale procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența și posibilitatea de a reproduce procedurile respective. Acesta dispune de politici și de proceduri adecvate care fac o distincție clară între atribuțiile îndeplinite ca organism notificat și orice alte activități;

- (c) procedurile necesare pentru desfășurarea activităților, care să țină seama de dimensiunea întreprinderilor, de domeniul de activitate și de structura acestora, de gradul de complexitate al tehnologiei subsistemului sau componentei de siguranță respective, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității trebuie să aibă mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător atribuțiile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității și trebuie să aibă acces la toate echipamentele sau facilitățile necesare.

- (7) Personalul responsabil de îndeplinirea activităților de evaluare a conformității posedă următoarele:
 - (a) o pregătire tehnică și profesională solidă, care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității pentru care organismul de evaluare a conformității a fost notificat;
 - (b) cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor evaluărilor pe care le realizează și autoritatea adecvată pentru realizarea acestor evaluări;
 - (c) cunoștințe și înțelegere corespunzătoare a cerințelor esențiale prevăzute în anexa II, a standardelor armonizate aplicabile și a dispozițiilor relevante din legislația de armonizare a Uniunii și din legislația națională;
 - (d) abilitatea de a întocmi certificate, evidențe și rapoarte pentru a demonstra că evaluările au fost îndeplinite.
- (8) Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității, a conducerii superioare și a personalului responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul acestora trebuie să fie garantată.

Remunerația conducerii superioare și a personalului responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul organismului de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele acestor evaluări.
- (9) Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere civilă în cazul în care răspunderea nu este asumată de stat în conformitate cu legislația națională sau statul membru nu este direct responsabil pentru evaluarea conformității.
- (10) Personalul organismului de evaluare a conformității păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul anexelor IV-VIII sau al oricărei dispoziții din legislația națională de punere în aplicare, excepție făcând relația cu autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitățile. Drepturile de proprietate sunt protejate.
- (11) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante și la activitățile grupului de coordonare a organismelor notificate înființat în temeiul prezentului regulament sau se asigură că personalul responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul acestora este informat în legătură cu aceste activități și pune în aplicare ca orientare generală deciziile și documentele administrative produse ca rezultat al activității acelui grup.

Articolul 27 [Articolul R18 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Prezumția de conformitate

În cazul în care un organism de evaluare a conformității poate demonstra că îndeplinește criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 26, în măsura în care standardele armonizate aplicabile acoperă aceste cerințe.

Articolul 28 [Articolul R20 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Filiale ale organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate

- (1) În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite sarcini referitoare la evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 26 și informează autoritatea de notificare în acest sens.
- (2) Organismele notificate preiau întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau de filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.
- (3) Activitățile pot fi subcontractate sau realizate de o filială numai cu acordul clientului.
- (4) Organismele notificate pun la dispoziția autorității de notificare documentele relevante privind evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și a activităților executate de către aceștia în temeiul anexelor IV-VIII.

Articolul 29 [Articolul R22 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Cererea de notificare

- (1) Un organism de evaluare a conformității depune o cerere de notificare către autoritatea de notificare a statului membru în care este stabilit.
- (2) Cererea de notificare este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modului sau modulelor de evaluare a conformității și a subsistemului/componentei de siguranță sau a subsistemelor/componentelor de siguranță pentru care organismul afirmă că este competent, precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care există, eliberat de un organism național de acreditare care să ateste că organismul de evaluare a conformității satisface cerințele prevăzute la articolul 26.
- (3) În cazul în care organismul de evaluare a conformității vizat nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității acestuia cu cerințele prevăzute la articolul 26.

Articolul 30 [Articolul R23 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Procedura de notificare

- (1) Autoritățile de notificare pot notifica numai organismele de evaluare a conformității care au satisfăcut cerințele prevăzute la articolul 26.
- (2) Acestea informează Comisia și celelalte state membre folosind instrumentul de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisie.
- (3) Notificarea include detalii complete ale activităților de evaluare a conformității, ale modului sau modulelor de evaluare a conformității și ale

subsistemului/componentei de siguranță sau ale subsistemelor/componentelor de siguranță vizate și atestarea relevantă a competenței.

- (4) În cazul în care o notificare nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 29 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul este monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolul 26.
- (5) Organismul în cauză poate îndeplini activitățile unui organism notificat numai dacă Comisia și celelalte state membre nu au ridicat obiecții în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, respectiv în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.
Numai un astfel de organism este considerat organism notificat în scopul aplicării prezentului regulament.
- (6) Comisia și celelalte state membre sunt înștiințate cu privire la orice modificări ulterioare relevante aduse notificării.

Articolul 31 [Articolul R24 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Numerele de identificare și listele organismelor notificate

- (1) Comisia atribuie un număr de identificare fiecărui organism notificat.
Comisia atribuie un singur astfel de număr, chiar dacă organismul este notificat în baza mai multor acte ale Uniunii.
- (2) Comisia pune la dispoziția publicului lista organismelor notificate în temeiul prezentului regulament, inclusiv numerele de identificare care le-au fost atribuite și activitățile pentru care au fost notificate.
Comisia se asigură că această listă este actualizată.

Articolul 32 [Articolul R25 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Modificări ale notificărilor

- (1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai satisface cerințele prevăzute la articolul 26 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare, după caz, restricționează, suspendă sau retrage notificarea, în funcție de gravitatea încălcării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Aceasta informează de îndată Comisia și celelalte state membre în consecință.
- (2) În caz de restricționare, suspendare sau retragere a notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, statul membru notificator ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele organismului respectiv sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie puse la dispoziția autorităților competente de notificare și de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

Articolul 33 [Articolul R26 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Contestarea competenței organismelor notificate

- (1) Comisia investighează toate cazurile în care se îndoiește sau i se atrage atenția asupra unei îndoieli privind competența unui organism notificat sau continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin.
- (2) Statul membru notificator prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la temeiul notificării sau la menținerea competenței organismului notificat în cauză.
- (3) Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate confidențial.
- (4) În cazul în care Comisia constată că un organism notificat nu respectă sau nu mai respectă cerințele pentru a fi notificat, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care solicită statului membru notificator să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

Actul de punere în aplicare prevăzut la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 39 alineatul (2).

Articolul 34 [Articolul R27 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligații operaționale ale organismelor notificate

- (1) Organismele notificate efectuează evaluări ale conformității respectând procedurile de evaluare a conformității prevăzute în anexele IV-VIII.
- (2) Evaluările conformității sunt realizate în mod proporțional, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici.

Organismele de evaluare a conformității își desfășoară activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și de structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei subsistemului sau a componentei de siguranță vizate, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

În același timp, organismele de evaluare a conformității trebuie să respecte gradul de precizie și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea subsistemului sau a componentei de siguranță cu cerințele prezentului regulament.

- (3) În cazul în care un organism notificat constată că cerințele esențiale prevăzute în anexa II, în standardele armonizate corespunzătoare ori în alte specificațiile tehnice nu sunt îndeplinite de către un producător, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și nu emite un certificat de conformitate.
- (4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, ulterior eliberării certificatului, un organism notificat constată că un subsistem sau o componentă de siguranță nu mai corespunde cerințelor, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul, după caz.
- (5) În cazul în care nu sunt luate măsuri corective sau dacă acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat, după caz.

Articolul 35

Recurs împotriva deciziilor organismelor notificate

Statele membre se asigură că este disponibilă o procedură de recurs împotriva deciziilor organismelor notificate.

Articolul 36 [Articolul R28 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Obligații de informare în sarcina organismelor notificate

- (1) Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu:
 - (a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a unui certificat;
 - (b) orice circumstanțe care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;
 - (c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității desfășurate, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;
 - (d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractare.
- (2) Organismele notificate oferă celorlalte organisme notificate în conformitate cu prezentul regulament, care îndeplinesc activități similare de evaluare a conformității vizând aceleași subsisteme sau componente de siguranță, informații relevante privind aspecte legate de rezultatele negative ale evaluării conformității și, la cerere, de rezultatele pozitive ale evaluării conformității.

Articolul 37 [Articolul R29 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Schimbul de experiență

Comisia prevede organizarea schimbului de experiență între autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de politica privind notificarea.

Articolul 38 [Articolul R30 din Decizia nr. 768/2008/CE]

Coordonarea organismelor notificate

Comisia se asigură că este pusă în aplicare și că funcționează corect coordonarea și cooperarea corespunzătoare între organismele notificate în conformitate cu prezentul regulament, în cadrul unui grup sau al unor grupuri sectoriale de organisme notificate.

Statele membre se asigură că organismele pe care le notifică participă la activitatea acelui grup (acelor grupuri), în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

CAPITOLUL V

PROCEDURA COMITETELOR, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 39

Procedura comitetelor

- (1) Comisia este asistată de Comitetul privind instalațiile pe cablu. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 40

Sanțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament de către operatorii economici și iau toate măsurile necesare asigurării punerii în aplicare a acestora. Pentru încălcările grave, aceste norme pot prevedea sancțiuni penale.

Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la [3 luni înainte de data menționată la articolul 43 alineatul (2)] și notifică fără întârziere orice modificare ulterioară adusă acestora.

Articolul 41

Dispoziții tranzitorii

Statele membre nu împiedică punerea la dispoziție pe piață a subsistemelor sau a componentelor de siguranță reglementate prin Directiva 2000/9/CE care sunt în conformitate cu directiva respectivă și care au fost introduse pe piață înainte de [data menționată la articolul 43 alineatul (2)].

Statele membre nu împiedică punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu reglementate prin Directiva 2000/9/CE care sunt în conformitate cu directiva respectivă și care au fost construite înainte de [data menționată la articolul 43 alineatul (2)].

Articolul 42

Abrogare

Decizia 2000/9/CE se abrogă începând cu [data prevăzută la articolul 43 alineatul (2)].

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.

Articolul 43

Intrarea în vigoare și data aplicării

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Regulamentul se aplică începând cu [doi ani de la data intrării în vigoare].
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), articolele 22 și 38 se aplică începând cu [șase luni de la data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*